

Jettenaren van de wereld

Afghanistan

Vorige maand ontdekte u in onze reeks 'Jettenaren van de Wereld' het verhaal van Ala'a Khamis uit Jemen. Deze maand blijven we in het Midden-Oosten, met een portret van Marjam Kazimi, geboren in Afghanistan. Haar verhaal staat symbool voor de vele mensen die hun land moeten ontvluchten, op zoek naar een vrijheid die door u en mij als evident beschouwd wordt.

Marjam Kazimi zag in 1995 het levenslicht in Afghanistan, in de provincie Logar, ten zuiden van de hoofdstad Kaboel. Afghanistan komt in het Westen maar zelden positief in het nieuws. Taliban, oorlog, onbestaande vrouwenrechten, kindensterfte, drugsgebruik,... De harde levensomstandigheden tekenden ook het leven van Marjam.

Vanwege de oorlogssituatie, brengt ze haar jeugd met haar familie door in het buurland Pakistan. Intussen is het gezin uitgebreid tot 13 kinderen. Marjam groeit op in een erg beschermend milieu. Ook in Pakistan is de vrijheid erg beperkt, in het bijzonder voor Marjam en haar zussen. Nadat Marjam huwt met een Afghaanse man en zich terug in haar geboorteland gaat vestigen, escaleert de si-

tuatie. In die mate dat ze in 2013 samen met haar broer het land moet ontvluchten. Een beslissing met een ongekende impact, niet alleen voor haar maar ook voor haar familie. Een vrouw die haar man verlaat wordt in het streng islamitisch land zwaar veroordeeld. Mocht ze terugkeren naar Afghanistan, riskeert ze vermoord te worden door haar voor-malige echtgenoot of zijn familie.

Cultuurshock

Na een tussenstop in Griekenland, komt Marjam Kazimi in maart 2013 moederziel alleen aan in België. Haar broer is (tijdelijk) teruggekeerd. Probeer u de cultuurshock voor te stellen. Een jonge vrouw, met Perzisch als moedertaal, die tot dan nog nooit alleen was en bij elke beweging begeleid hoorde te worden door een man, komt plots in een West-Europees land terecht waar ze

niemand kent en waar ze de taal niet spreekt. Ze is genoodzaakt om haar leven in eigen handen te nemen, maar elke verplaatsing, elke administratieve stap blijkt een uitdaging. Een voorbeeld. Toen ze voor haar regularisatie in Brussel een advocaat moest zoeken, heeft ze twee dagen en nachten zonder eten rondgezworven in Brussel, verloren in deze vreemde wereld.

Van Afghanistan naar het land van de vrijheid.

Stap voor stap geraakt ze echter vertrouwd met onze samenleving, met onze taal en met onze cultuur. Haar broer, die als journalist ook geconfronteerd werd met het strenge regime in Afghanistan, heeft haar intussen terug vervoegd. Marjam leert een Afghaan kennen (Gods wegen zijn ondoordringbaar) waarmee ze in 2016 een zoontje krijgt. Ze volgt een horeca-opleiding, maar de coronacrisis gooit roet in het eten. Ze droomt ervan om enkele jaren in verschillende keukens aan de slag te gaan om vervolgens zelfstandig een restaurant op te starten. Een mix van Afghaanse specialiteiten met het beste van de Europese keuken, het lijkt ons een concept dat best zou kunnen aanslaan.

Rustige buurt

Omdat ze op zoek was naar een rustige, propere buurt, kwam ze zich op aanraden van een vriendin vestigen in Jette. Een keuze waar ze nog steeds erg tevreden mee is. De sfeer bevalt haar erg en de contacten met het gemeentebestuur en het OCMW verlopen steeds op een respectvolle manier. Intussen maakte ze vriendinnen in de wijk, doet ze haar boodschappen in de Spiegelwijk en gaat haar zoontje naar school Florair. Haar broer, die in Molenbeek woont, loopt stage als tolk en journalist. Zelf hoopt Marjam dat de coronamaatregelen snel opgeheven worden en dat de horecazaken snel terug de deuren openen. Dan kan ze op zoek naar een job in de keuken en zal ze een nieuwe stap zetten in haar tocht naar zelfstandigheid, naar de vrijheid.